

NOVÝ ŽIVOT

MĚSÍČNÍK CYRILOMETODĚJSKÉ LIGY

6 - SEP 1952

Roč. IV. (II.)

ČERVEN — ČERVENEC 1952.

Číslo 6-7.

JDEME SKUTEČNĚ NA KOŘEN ZLA?

Proti komunistické expansi radí se v pohotovost síly protikomunistické; jsou mezi nimi nejrůznější zájmové skupiny a rovněž i náboženské společnosti, vždyť protivník se honosí svým ateismem. Jaké místo v tomto ideovém boji zaujímá náboženství?

Především nutno uvážit, jak komunismus povstal. Podle Waldemara Guriana je bolševismus důsledkem západní civilizace a současně soudem nad ní. Zrodil se z odmítání křesťanských povinností, když jsme opustili svůj otcovský dům k vůli materialismu. Nyní vidíme, jak nesprávné bylo naše myšlení a špatné naše jednání. Komunismus přišel ze západu i jeho filosofie je německá, sociologie francouzská a národohospodářství anglické. Komunismus je snůškou ateistického a agnostického učení 18 století, jež označujeme slovem „osvícenství“. Všechny ideje komunistické pocházejí ze západní občanské společnosti. Potud Gurian.

Osvícenský liberalismus nechce doznati jakoukoliv vinu a tím méně, že by marxistický materialismus znamenal další vývoj jeho vlastního světového názoru, neboť spatřuje podstatu komunismu v odpadu od liberalistické ideje svobody a v návratu do barbarského středověku... Vůbec moderní člověk západní civilizace má za to, že zmizeli-li sověty z evropských zemí, bude zase vše v pořádku.

Bude však vskutku svět na trvalo zachráněn, jestli zítra zmizí totalitní státy se vším zhoubným příslušenstvím? Nemohlo by se pozitivně opakovat, třebaš pod jiným praporem, co se stalo včera? Pouhá reforma institucí nemůže na trvalo zajistiti lidské a společenské hodnoty. Jak jinak by tomu bylo, kdyby Bůh vešel do lidské společnosti? Nikdo neupře, že opravdu věřící lidé, kteří cítí zodpovědnost před Bohem-soudcem, jistě by mysleli a jednali nezištně i bez státní kontroly. Rovněž poměr mezi lidmi byl by bratrský. Jistě společnost, v níž by byla živá víra, jest jako celek nejlepší zárukou proti barbarské nespravedlnosti, proti tyranii a imperialismu.

Bez náboženství mravní normy moderního člověka visí ve vzduchu, ať už formulované jako: požadavky civilizovaného lidstva. Vždyť i komunisté považují svou společnost za civilizované lidstvo a vyhlásují za dobré, co této společnosti prosnává. Včerejší zapomenutí občanské společnosti na Boha stalo se dnes bojem proti Bohu.

Kdo to vše dobře uváží, cítí, a každý čestný to dozná, že v jedinou osvobozenou vlasti připadne náboženství zvlášť důležitá role. Církev je velká morální moc. Idea cyrilo-metodějská má budoucnost.

K. S. Švýcarsko.

PŘÍKAZ DNE

V UNO jsou dva Malíkové. První zástupce SSSR, druhý Libanonec. A tento prohlásil v plenárním zasedání UNO: „Západ se nedovede přiblížit lidem z východu, poněvadž duchovně není tím, čím by měl být. Neúspěšná politika západu je symptomem jeho duchovního zmatku a duchovní bídý. Západ však může opět najít svou duchovní sílu. Stane-li se tak, pak Východ jej bude rád poslouchat“.

Při těchto slovech jsem si vzpomněl na naše bratry soluňské. Z Východu přinesli křesťanství a s ním kulturu do našich zemí, jež jsou dnes, bohužel jevištěm pohanské msty a nenávisti. „Dědictví Otců“, živá křesťanská víra je deptána. Ale i mnozí z našich na západě se zpronevěřili duchovnímu dědictví křesťanství.

Je proto povinností nás katolíků a křesťanů je opět vzkřísit a oživit. Katolický domov bojuje vzorně. My katolíci v exilu se s ním spojujeme. Již přes 3 roky jsme začali svou činnost v CML. Nazvali jsme ji Cyrilo-metodějskou. Chceme podle vzoru sv. Bratří spojit víru Kristovu s národní kulturou v harmocickou jednotu a živou jednotu. Chceme vést život dobrých a horlivých katolíků, stát pevně na skále Petrově a být oddáni Náměstkovi Kristovu na zemi jako svatí Bratří. Naše srdce ať zahoří láskou k Písmu svatému a k nejsvětější Oběti, jak to oni našim předkům vštěpovali. Chceme obnovit v naší vlasti ducha cyrilo-metodějského, ducha živé víry. Jeden každý — spojme své síly! Svatí patronové naši prosí za nás u Boha.

Synthesa mezi Východem a Západem není sen. Jen jít ve šlepějích našich bratří slovanských a prosit: Dědictví Otců, zachovej nám, Pane!

L.